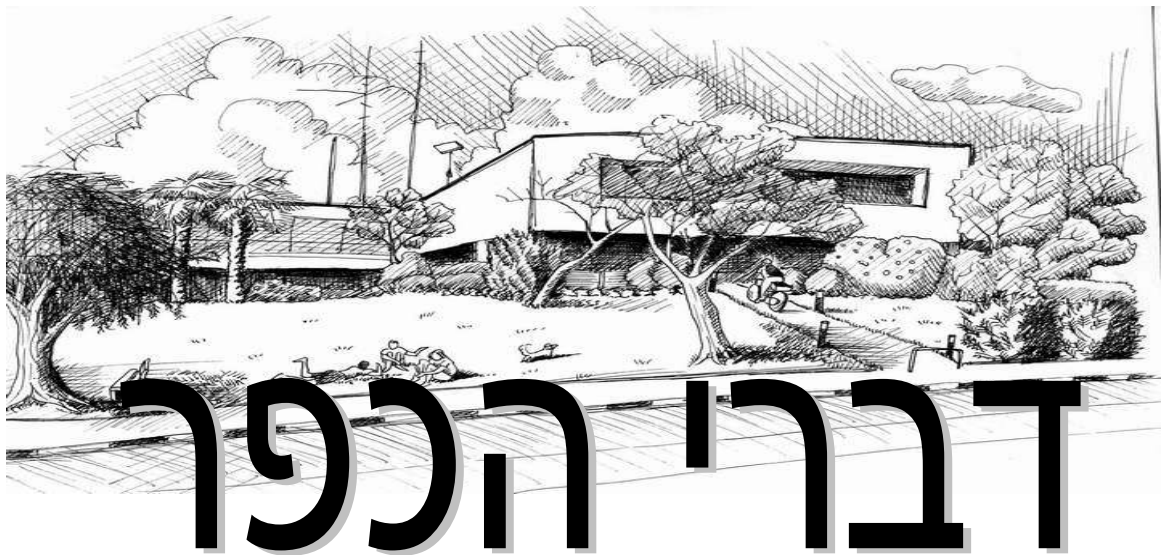

מילים

מילים: נדב לויתן

מילים זה כל מה שיש לי
זה הוני, זה אוני וזה אני
מילים זה כל מה שיש לי
זה הוני, זה אוני וזה אני.

כשתעלה האחרונה על דל שפתי אחדל
וכבר בזבזתי די וזה מחדל.

מילים זה כל מה שיש לי...

נשאר לי רק מילון קטן כצור נקוב
ולא אשנא חינם ולא אבוז
ולא אשחית מילים לשוא
על המובן מאליו.

מילים זה כל מה שיש לי...

גיליון מס' 2063 * ג' אלול תשס"ז * 17 באוגוסט 2007

כפר הנשיא * עלון פנימי
sachlav@kfar-hanassi.org.il

**בית כפר-הנשיא
משתתף בצערם של
בני גולדברג ואתי אדלשטיין
ובני משפחותיהם**

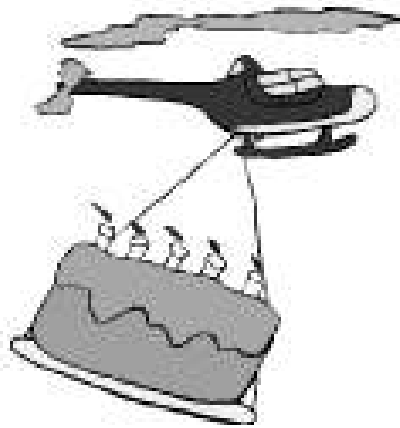
**עם פטירתה של האם, הסבתא
מרים גולדברג ז"ל**

שלא תדעו עוד צער

מזל-טוב !

ימי הולדת

נעם זיגדון (נכד ניצן)	17/8	קולין פרימוסט דני פרידלנדר	12/8
שרה מרכוסון דריה בילגורי-טל חן קורנבליט ידידיה דוארי (נכד דוארי-עמית-גרשמן)	18/8	תמר יעקב אבישי ברוך (נכד מדר)	
		אילנה וולר טוטסי עמר גילה דוארי-עמית - 50	13/8
		אמיר נמנוב	14/8
		צביה קוניגס דור מעין ליה מדר (נכדה)	15/8
		אילת מרום יסמין בכר	16/8

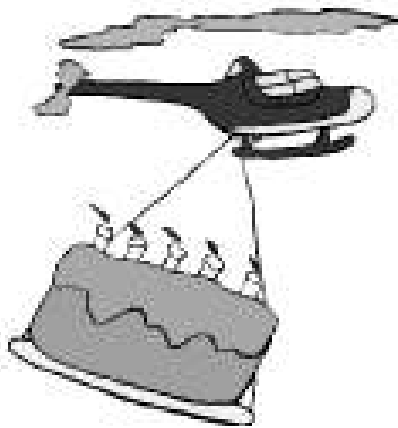

ימי נישואין

עדינה ושאול איסטון נילי ודוני ולר	12/8
לינה ונתן אפשטיין	13/8
יונה ואורן פרלסון	14/8
מימי וניר פרלסון	15/8
צביה ויוסי כ"ץ אביבה ובני גולדברג נטע ויונתן ליפשיץ	17/8
ג'ויס ורוי אב ג'נין ופלוא מרכוסון נדב ואלפי סלע	18/8

ימי הולדת

19/8	אסף סולומון שרון גולדברג עדי פרנק	23/8	דין ירון (נכד מרכס) יובל דדוש
20/8	דניאלה שיבי סער נצר (נכד ש. חצור) אריאל נווה (נכד בן-יהודה) ניתאי קורן עדי נצר (נינה – ש. חצור)	24/8	ערן פרימוסט אייל גולן (נכד) הדסה ניימרק (נכדה)
21/8	שי עמר	25/8	טל ברק (נכדה י. מנדזיגורסקי) סהר קורן רומי ירון (נכדה מרכס) דגלס דניאל קופ (נכד הרט, בן-אבי)
22/8	ראובן גוטר שלומית פרחי בן ליפשיץ עידו גרשמן אסף ליפשיץ (נכד)		

ימי נישואין

19/8	דינה ומרדכי ברור אביגיל ואמנון שושני
20/8	ציונה ושבי מזרחי קטי וחגי פרנקו
22/8	בתיה וברוס ויטהם יפעת ושלמה ויסבקר דרור ודייל קולינס
23/8	תמר ומיכי הרמן

נזכור

ז	באלול תשס"ד	24.08.04	אנט מעין
ח	באלול תשמ"ז	2.9.87	שרון ליפא
י	באלול תשס"ה	14.9.05	מטי דיבון

פירוורים לאמצע חודש

אוגוסט

עוד לפני שנסכם את השבוע שעבר עלינו, אני מנצלת את ההזדמנות לכתוב כמה מילות פרידה מהאישה הנפלאה שהצטרפה לקהילה שלנו לפני כשנתיים וניפרדה מאיתנו השבוע, מי שלא הכיר את הגברת מרים גולדברג ז"ל, פיספס אישה שלמרות שהחיים לא חיינו אליה לאורך הדרך, מתחת לחספוס קולה היה לה לב זהב וחוש הומור ששמור רק לנשים כמוה, גברת שהיתה גאה במשפחתה בילדיה נכדיה והנינים. לבני ואתי ולכל המשפחה קבלו מאיתנו חיבוק גדול ושלא תדעו עוד צער.

עובדי המפעל זוכים שוב לאכול בחדר האוכל של הקיבוץ בגלל שיפוצים שמתבצעים בחדר האוכל של המפעל, נחמד לראות את חדר האוכל מלא מפה לפה בשעות הצהריים.

הנערים שלנו זוכים לפעילויות שונות ומגוונות הם יצאו לטיול ג'יפים ברמת הגולן לירידה ברגל לירדן ושינה תחת כיפת השמיים, חבל שלא ירדו לירדן בלילה של מטר המטאורים, (הם בהחלט היו רואים שם הכי טוב את הכוכבים, והיו זוכים לבקש הכי הרבה משאלות).

ברוכים הבאים לקיילי קסדן שהגיע לביקור הקיץ שלו, כמו תמיד כיף לראות אותך כאן איתנו, תבלה יפה בחופש ותיזכור פה זה הבית, ולתמיד.

התאריך 8.8 הוא התאריך הרשמי לפתיחת האולימפיאדה (כל 4 שנים) ובתלתון הצעיר ציינו את התאריך באוליפיאדה איזורית עם עוד כמה קיבוצים. החבר'ה שלנו לא איכזבו וחזרו הביתה עם מדליות זהב כסף וארד, מצב רוח טוב וחוויות ספורטיביות.

במפגש האחרון בשבת ציינו חברי גרעין "צבר" שנה לעליה לקיבוץ והגעה לארץ, במפגש הם סיפרו התבדחו וצחקו על היום שהם נחתו פה ועל הדרך הארוכה שהם עשו במשך השנה שחלפה, שכולל כמובן הגיוס לצבא. יש לנו חיילים בבסיס בעובדה שבדרום וגם בזרעית בצפון, בקורס מכ"ם, בקיצור החבר'ה מפוזרים בכל רחבי הארץ והשתלבו יפה בארץ ובקיבוץ.

אמנם קצת באיחור אך בסוף השבוע נציין את יום ההתישבות ה-59 של ישובינו, באירוע המרכזי תישמע יריית הפתיחה לחגיגות שנת ה-60, נאחל לכולנו שנה של עשייה ביחד ושנראה רק את הטוב והנפלא בפינה הירוקה שלנו, אז חברים להתראות בבריכה ובפאב.

זהו להפעם, לתלמידים נאחל שיהנו עוד קצת מהחופש. להורים נאחל עוד קצת אורך רוח ולשאר הקהילה. שיהיה סוף שבוע רגוע קריר ונחמד בחיק המשפחה.

שבת של אור אהבה ושלום לכולנו, ולא לשכוח מילה טובה או ליטוף תמיד נותנים נקודת מבט חדשה לרגע.

להתראות בפעם הבאה
ארי שטיינר ובני המשפחה

ועוד פירורים של חום יולי אוגוסט

(שהתעכבו לשבוע עקב בעיה

טכנית)

"חום יולי אוגוסט אז היה כבד מאוד" כתב שלמה ארצי לפני בערך 20 שנה שורה שחוף מהמילה אז תתאים כנראה תמיד. אמנם זקני צפת יודעים לספר על החורף, אבל השנה גלי החום של יולי-אוגוסט הגזימו לחלוטין, והצליחו לייבש (בינתיים – טפו טפו) אפילו את רוחות המלחמה שנשבו בעוז בחורף. נקווה להמשך עונה קצת יותר צונן. עצה פרטית: אבטיח קר עם קצת גבינה בולגרית מלוחה וכוס בירה תמיד משפרים את המצב.

עכשיו כשגמרנו לקטר על מזג האוויר אפשר להתפנות לשאר העניינים : מחנן **פוקהונטס** הסתיים בהצלחה ובשלום, המשך למסורת הנפלאה שאני עוד זוכרת כילדה. הילדים בנו, בישלו, שרו וצעקו להרמת המורל, ונלחמו כדי להשיג את פוקהונטס המיתולוגית לבית פרנק. צריך להודות מקרב לב לכול מי שטרח ועמל כדי שזה יהיה כה מוצלח. את סיום המחנן חגגו בני הנעורים והנעורות בארוחת מנגל בברכת השחייה.

פעילות הקיץ עדיין בעיצומה:

ילדי התלתן הבוגר יצאו לשלושה ימים של מחנה בברעם המאורגן על ידי המועצה.
בני הנעורים יצאו לטיול ג'פים.

עומס כבד נרשם על לוח הטיסות הנכנסות:

אנדי מרב דורון וניב בולדווין הגיעו לעשות טוב לסבא וסבתא **ג'קי וטוטסי**

ולתפוס קצת שמש לפני שישבו לאפרוריות של לונדון.

אבנר מרום הגיע לחופשת מולדת להחליף את החום האפריקאי בחום המקומי.

מיטל וואלך שבה ארצה ממסעותיה וגם אחיה **דורם** ואשתו **ליה** מגיעים לביקור קטן אצל "הזקנים".

תמר ריפיקינד עשתה את הדרך הארוכה מאוסטרליה כדי לבקר את אמא **גוסטי**.

טלי קולינס הבת של **דרור ודייל** זכתה לביקור של הסבא והסבתא מאוסטרליה. מדהים איך שהיא השתלטה על העברית ומסבירה ומתרגמת לסבא. לא בטוח שהיא תוכל לתרגם לעברית את מה שסבא **אלק** אומר.

גם לוח הטיסות היוצאות לא נשאר מיותר:

נתן ולנה אפשטיין וילדיהם ארזו את המזוודות וחזרו לארה"ב.

ששון וחרלוטה מרקוסון וילדיהם שבו לקרירות השבדית אחרי שספגו קצת חום ארצישראלי תרתי משמע.

ומשהו מהרהורי הלב: בכל פעם שאני כותב על הביקורים הללו, אני לא יכול שלא להרהר ולו לרגע, איך היה נראה כפר הנשיא לו כול המבקרים היו חיים איתנו בשוטף, ובלי לפתוח פצעים חלילה תחשבו על זה.

והגענו לשלב הברכות:

ארי טלברג התחתן בשבוע שעבר. מזל טוב לו ולכול המשפחה.

דן הרמץ גם הוא חתן אך מסוג אחר – חתן בר מצווה, וחוגג השבוע את האירוע, הרבה מזל טוב. אבא **ג'וני** לקח את ההכנות ממש קשה עד שקיבל לא עלינו "**קילה**" בינתיים הבעיה טופלה ואמנם עוד קצת כואב, ואנו מאחלים לו החלמה מהירה, כדי שיוכל להסתער מחדש על סניפי yello ברחבי הארץ, חוץ מזה השטח המחודש של המשתלה באזור הצאן מחכה לתשתית ההשקיה כדי שיוכל לקלוט את הערערים החדשים.

בכלל במשתלה יש לחץ גדול כי אנו נמצאים חודש לפני שנת שמיטה וצריכים להספיק כמה שיותר.

ולסיום וידוי קטן: לפני שבועיים פרסמתי כתבה. הכתבה צונזרה קשות ללא הסכמתי (את הנוסח המקורי אפשר לראות אצלי למי שמעוניין ולהשוות) כך שעוקצה ניטל ממנה. הכול נעשה כמובן בשם ההגנה עלי ועלינו מפני תביעות דיבה...עלה בדעתי להפסיק ולכתוב פירוורים ולאחר לבטים והיסוסים החלטתי ללכת ברוחו של אברהם אבינו בויכוחו עם האלוהים על סדום ועמורה: **אדם**

אחד פשע ועל כל העיר תקצוף... ולכן החלטתי להפעיל צנזורה עצמית. לכתוב את שברצוני ולהשאיר חללים בגוף הכתבה שכל אחד יוכל למלא כפי רצונו והבנתו. בכלל, פעם, לא לפני יותר מידי שנים (עובדה אפילו אני זוכר) שלטו בכיפה **השכל הישר, ההיגיון הבריא והצדק הבסיסי**. ואז מתישהו, בלי שנרגיש, ארעה מהפכה שקטה, בלי שנורה אפילו כדור אחד, מהפכת עורכי הדין, שהשתלטו, כן השתלטו, על כול מרחב החיים הציבורי והפרטי שלנו, מגרשים בטיעונים מפולפלים והררי מילים של בלה בלה את שלושת האלמנטים שהוזכרו זה עתה והכול שפיט, והכול בגיץ, וחיינו אינם חיים, אם יורשה לי לומר כבוד השופט/ חברי המלומד.

לגופו של עניין נחזור לנושא הכתבה מלפני שבועיים, מה שבעצם רציתי לומר זה שכול אחד מאיתנו יכול להיקלע למצב דומה, כשגחמות אישיות והתנהגות פסולה של בעל שררה, יכולה למחות ברגע אחד שנים של השקעה מסירות ונתינה, בכוחנו לטאטא את הבעיה כשהיא בחיתוליה, לפח הזבל של ההיסטוריה או להמשיך כהרגלנו לטאטא אותה מתחת לשטיח. ותחשבו על זה...

בינתיים שיהיה שבת שלום לכולם שהכול יעבור ממול וכמו תמיד המשיכו להשתדל לעשות (לפחות) מעשה אחד טוב ביום.

דורית אבי אביב גליל בת-אל ליהי וכרמל רוזנקרנץ וכמובן גם דניאל.

תודה מכל הלב

אני מצטערת שלא הייתי בבית ולא יכולתי לדבר אישית עם כל החברים והידידים שצלצלו ודרשו לשלום הנרי, שברכו אותנו בהחלמה מהירה ורפואה שלמה. מצבו משתפר אחרי נתוח הירך, והוא עבר למחלקת השיקום בפוריה. יש כמובן עליות וירידות במצבו, אבל ברור שנתגבר עליהן. שוב, תודה רבה משנינו.

ומה אגיד לכולכם – כל אלה ששלחו לי כרטיסי ברכה, השתתפו במתנה יפה, הביאו מאכלים טעימים ומתנות, ברכו אותי במזל טוב ונתנו לי נשיקה? פשוט הפכתם יום סגריר מאד ליום הולדת 80 נהדר ונפלא!

תודה מכל הלב – שילה.

תודות לכולם

לכל מי ששאל, התעניין, התקשר, דיבר, נפגש....
מחמם את הלב!
אז אנחנו "נשארים בארץ"...

תודות מיוחדות לנירה צביה דליה וכמובן לברוך
אנחנו נשארים בשלב זה בקיבוץ, ומקווים בהמשך לבנות פה את ביתנו.

אמרי וגלית סולומון

לידיעתכם: מחיר לבלון גז עלה ל- 107 ₪.

תגובה

"רבותי הצנזורה חוזרת"

כקוראת קבועה ובהנאה את הכתבות ב"דברי" של מי שמבקש מאתנו חזור
ובקש לעשות מעשה טוב יומיום, כעסתי על דרך הכתיבה הנ"ל.
יש דרכים שונות לברר ענין ונציגי בהנהלת הקבוץ אמור לפעול אחרת.

יעל שפרונג.

לאבי שלום רב,

כשקראתי את הכתבה השניה שלך תהיתי: אם המנכ"ל היה חבר קיבוץ היית כותב ככה? ולדאבוני המסקנה המתבקשת היא שכן, יש מקום לצנזורה שקוראים לו שיקול דעת העורך. לעצם הענין, נכון שאמיר הוא בן משק והוא אפילו גיסך. אבל הוא איננו חבר קיבוץ. אולי הוא עבד בחוזה אישי או כל סידור אחר. כלום יש למנכ"ל זכות לפטר אותו? האם שאלת את המנכ"ל עם מי הוא התיעץ טרם החלטה? אישית, מדאיג אותי הרבה יותר חוסר ההגנה של עובדי המפעל שהם חברי הקיבוץ, עדיין הבעלים, שאין להם וועד עובדים ונציגינו בהנהלה אינם רואים את עצמם גם כנציגי החברים מלבד תפקידם כדירקטורים. כל בעל זכרון יודע שיש דברים בגו.

טומי עמית

מי גנב את "דברי"

קבוץ כפר הנשיא מאז ומתמיד היה ידוע בסובלנות שלו כלפי דעות והשקפות מגוונות. דברי הכפר היה סמל של כל מה שטוב בקיבוץ שלנו – על דפיו צפינו ואף לקחנו חלק בדיונים פוליטיים סוערים, ענייני השעה בקיבוץ ועיניינים אישיים. יחד עם זאת, תמיד שמרנו על תרבות דיבור ורמת ויכוח עניינית – וגישה זו הוערכה מאד הן בקרב חברי ותושבי הקיבוץ והן בתנועה הקיבוצית בפרט ובארץ בכלל. אני מאמין שגישה זו תורמת לאיכות החיים שלנו, ולא הייתי רוצה לוותר עליה. לאחרונה "דברי הכפר" הולך ומתדרדר לרמה של צהובון כמו עיתון ה'סאן' באנגליה: רכילויות, השמצות אישיות ושפה שלא תואמת את התדמית שלנו, וכל זאת על ידי כתב אחד שלרוב יודע לכתוב יפה עם שפה על רמה, הומור, חכמה ואינטלגנציה. אפילו 'פירורים' האהוב על ידי כולנו, הפך לכלי המשמש לעלבונות משפחתיים, אישיים ועוד.... יתכן והטענות המועלות צודקות, אך מוצדקות ככל שתהיינה אין זה ראוי 'לכבוש' את 'פירורים' ולהפוך אותו לשק חבטות על מנת לקדם נושאים אישיים. שושנה היקרה, אני יודע איזה מאמץ את משקיעה להוציא לאור את העלון השבועי, ואני מודה לך על כך. יחד עם זאת, לפעמים צריך להימנע מלפרסם כתבות המורידות את רמת הדיבור לשפת רחוב זולה – גם אם המשמעות היא ויתור על כתב המסרב לרסן את עצמו. לסיום: אבי – אתה מסוגל ליותר! אני מתגעגע לכתבות ולמאמרים האמיתיים שלך. בבקשה תחזיר לנו את 'דברי'.

רוי בוסקילה

נ.ב - אבי, אם אני מכיר אותך טוב, אתה בוודאי ברגעים אלה מוציא את המחשב וכותב תגובה ארסית, עוקצת המספרת לי בדיוק מה אני יכול לעשות עם הדעות שלי על הכתבה שלך! אבל אולי לפני כן בכל זאת תקדיש מחשבה נוספת למה שכתבתי ותחזור לתרום לאיכות של 'דברי' ולא להדרדרותו.

בלוטות הארס, התאחדו!!

אבי! אחרי ששחררת את כל בלוטות הארס, והוצאת את כל הרעל על מפעלינו הקט, אני רוצה להזכיר לך שהעולם השתנה. דרך אגב גם קיבוצינו, והמפעל שברשותו. כבוגר כלכלה, בעל כושר כתיבה נדיר, אני לך מזכיר, שיש מושג הקרוי שורה תחתונה. כרגע המופקד העיקרי על שורה זו הינו מנכ"ל המפעל ואיתו שאר העובדים, חברי משק ושכירים. נראה לי שאתה ממש לא אוהב אותם. אני דווקא הייתי מציע לך להודות להם על מאמצייהם, במיוחד בשנים האחרונות. מאמצים אלו אשר נושאים פירות, מאפשרים לנו לבצע עיסקה שבוודאי תחשב כאבן דרך בחיינו הקיבוציים. אני מרשה לעצמי להוסיף המלצה נוספת, כאשר אתה נוסע בדרכים וחושב על הכתבה הבאה בדברי הכפר אל תרד מהפסים !! ואם כבר ירדת, בכביש 6 למשל, אל תשאיר את המנוע עובד, זה עולה לנו הסוציאליסטים הרבה כסף !!

מיקי נוי

ג'וק בראש

(מוקדש לבוהה במרקע בין שיחות הנייד)
מתעורר בבוקר, פותח דלת ראשונה- הבית, הילדים והאשה. נפרד בנשיקה. סוגר הדלת של האוטו. לבד מנותק וממוזג. מפלס דרך על נחש שחור, שומר נתיב. כל החופש מתבטא בחצי מטר מימין ומשמאל. תאר לך שהכל תהום מעבר לשוליים...עולם הכביש. הרבה מכוניות יש נחמדות ויש עוינות. רולטה רוסית, מישהו הרי ידרוך גם היום על שיירת הנמלים. מוזר כמה אני מרגיש נינוח, מוגן לכאורה בחומת זכוכית. הנה אני בעבודה; הברגים, הרעשים והריחות האחריות והמחויבויות. הפרנסה, עבר הווה עתיד, מה אפשר עוד להגיד.

פגישה עם אנשים זרים. הם מעולם אחר, עולם האנשים הזרים.

עולם הבחירה הספונטנית, אפשר גם לא להכנס, מעניין כמה קליפות יפלו. קרה כבר שאחרי דקה נפלו החומות ופרץ הבכי והיא, בעלה היה מכה אותה שתוי, ברחא ממנו בלא כלום והילדה הקטנה אצל השכנה כבר מהבוקר וההוא שהבטיח עבודה בכלל רצה משהו אחר. גם האוטובוס לא עצר בתחנה ומה תביא לילדה לאכול...אה תודה, באמת לא היית צריך.

פותח ספר, מציאות של דמיון, אמנם דרך קולמוס הסופר אבל שוכח זאת כבר מהדף הראשון. לפעמים כשנגמר, אני מרגיש נבעט החוצה בעל כורחי. יש דלתות אחרות. עולם התחביבים היצירה, הנגינה כל אחד והמיתר שלו. והעולם הזה של ההוא וההיא. זאת שחייכה אלי מבויישת, וחייכתי אליה בחזרה, למה התכוונה? האם לתרגל את כוח המשיכה.

שם המשקפת על העינים, רואה רק מטר בתוך המים. מכניס את הראש, נרטבות האוזניים. לא שומע שריקת המציל. בועות עולות יחד עם מחשבות. רק אני ואנוכי בדרך אל הים. הנה כמה עלי שלכת חולפים על הקרקעית. הכל בהילוך איטי.

יוצא לטבע לספוג צבעים, ריחות, ציוץ של צפורים. והפרפרים. האם הם חופשיים? אני מכיר מישהו שבילילות ירח אוהב להצטרף לעדר סוסים, מתמזג איתם והולך אתם עד הבוקר. אני לרמה הזאת לא הגעתי אבל אני מבין אותו היטב.

עולם החברים הקרובים הישנים והחדשים, אפשר להרגיש לא לבד בשאר העולמות. גם המילואים, עולם ומלואו ומי שלא עושה, מפסיד. מה נאכל היום, זה לא מובן מאליו אפשר ממש להנות ואפשר לעבור בצד. הנה ילדה שלי צוחקת אלי והיא כל העולם כולו אם לא יותר. שוכב במיטה, מכבה את האור. איזה חלום יגיע הלילה? כמו פותח דלת הארון המוביל לנרניה.

אלוהים, מודה אני לך. מה רבו מעשיך ובאיזו גאונות טווית עולמות. תגיד. אם הייתי נולד ג'וק. ההיה לי כל אלה?

אודי אגם.

ראיון עם דורית אלמליח המשך.

בתוך עבודת למידת השטח שלה דורית מצביעה על כך שהנתונים במועצה שלנו מצביעים על מספר כיוונים מדאיגים - היא מצאה שרק במועצה שלנו (בהשוואה ל-6 מועצות איזוריות שכנות) קיימת הגירה שלילית (בעשור האחרון) - כלומר עדיין יש יותר עוזבים ממצטרפים, במועצה שלנו אחוז הצעירים בני 25-40 הוא הנמוך ביותר!! מבין כל אותן מועצות שכנות.

הידעתם שבמועצה שלנו השכר הממוצע הוא הנמוך ביותר ורבים מבין השכירים מגיעים רק לשכר מינימום - ואם כך האם לא הגיע זמן לשינוי???

דורית מציעה סדר עדיפות חדש!!! היא מתכוונת לשים בראש סדר העדיפויות את נושא הכלכלה והתעסוקה – "צריך להיות פרואקטיביים בנושא - יש הרבה מה לעשות בנושאים של עידוד יזמות, פיתוח כלכלי איזורי ובנושאים של השמת עובדים -אסור להסכים לכך שמחלקת משאבי אנוש במועצה היא מחלקה שסמכויותיה וגודלה קטנים כל הזמן -הכיוון צריך להיות הפוך!!!"

על נושא הצעירים דברו רבות בתהליך האסטרטגי שהיה לפני יותר מעשור שנים - דברו ולא עשו!!-גם נושא זה צריך לדעתה לעלות לראש סדר העדיפות ולטפל ברעיונות יצירתיים לסיוע בתעסוקה לצעירים, במידע לצעירים בנושאים שונים הקשורים לקליטת בנים, דיור, תרבות והסעות -וכל אלה במידות ובאופי המתאים לצעירים.

"המלחמה למדה אותנו שבדברים רבים אנחנו איזור אחד -אני מתכוונת לקדם את שיתופי הפעולה האיזוריים בתחומים רבים כמו דאגה לתשתיות -ותחבורה, שיתופי פעולה בתרבות, בדאגה לאיכות הסביבה, שיתופי פעולה בנושא פיתוח איזורי - ואוסיף לכם עוד משהו -הגיע הזמן לעודד גם שת"פ בין קיבוצים שכנים, בין מחלקות מועצה העוסקות בתחומים משלימים ועוד ועוד ועוד...

נושא חשוב נוסף שגם בו הגיע הזמן לעשות שינוי הוא נושא מערך השירותים הניתנים לחבר, לתושב ולחבר ההרחבה - המועצה שלנו עדיין עובדת בדגם מיושן של עבודה בעיקר מול קיבוצים, מול בעלי תפקידים אבל החבר הבודד במיוחד בעידן ההפרטה ובעידן החלשות התנועות -מחפש יחס, בית, כיוון יש לחמם ולהדק את הקשר עם החברים כי בסופו של דבר כולנו הלקוחות הכי חשובים של המועצה -תפקיד המועצה להנהיג ולתת איכות ומגוון שירותים הכי טוב, יעיל, ושקוף ולכולנו -וזה מה שאני מתכוונת לעשות - הגיע זמן שינוי! שינוי בדרך, שינוי בסדר העדיפות ושינוי באדם".

וזה הוא החזון של דורית אלמליח. אישה כריזמטית נבונה ופעילה שרוצה להיות ראש המועצה האיזורית שלנו, ועושה ואיכפת לה – מכולנו. ואם תשאלו אותי – אני כבר קניתי, אני שמה את שתי ידי על בחירתה של דורית אלמליח **לראשות המועצה. סוף סוף אישה.** ואתם?

שושנה שרקי

מספר שאלות:-

מזמן רציתי להתלונן על משהו ולשאול את המוסדות המובילים, מה בדעתם לעשות בנדון.
הבעיה היתה שעד היום לא היה לי על מה להתלונן.
אבל לא נשברתי, חפשתי, פשפשתי ולבסוף מצאתי.

שאלת א

לא יודע אם שמתם לבכם לכך שכל פעם שמניחים כוסות על השולחן הם מהסוג שאי אפשר להכניס בהם נוזלים וממש לא ברור למה הם משמשים.
אני מביט בכוס ורואה שהתחתית שלו פתוחה לגמרי ואין סיכוי שיחזיק נוזלים.
ואם זה לא מספיק, הפלא ופלא, דווקא החלק העליון סגור וממילא לא ניתן להכניס בו נוזלים.
אז אני שואל, למה בדיוק משמש הדבר המצחיק הזה?!

שאלת ב

שאלה פשוטה. מדוע כל כוסות הבירה בפאב הם לימניים ואין כוס אחת לרפואה עבור השמאליים שבינינו? מה, לא שמתם לב שהידית נמצאת תמיד בצד ימין?

שאלת ג

שאלתא זו מופנית למעשה לרבנו-של-עולם ולא למוסדותינו:
מדוע השמש זורחת בסביבות 5:00 בבקר ולא, למשל, בשעה 13:00 ?

אני מצפה שהתשובות, כמו השאלות, תהיינה לעניין! תודה

דוד אלמן

למחזר או לא למחזר

לאור ההתעניינות המתעוררת אצלנו בענייני מיחזור, חשבתי שכדאי להכנס יותר לעומק בנושא ולנסות ולבדוק במה מדובר. אני לא אכנס לנושא הקומפוסט, כי אני רואה שזה בידי חברים טובים המוכנים להכניס אנרגיה ומסירות למען החברה בנושא זה.

נתחיל בנושא המיחזור בהכנת רשימה מפורטת של כל החומרים הניתנים למיחזור ואני בטוח שניתן להוסיף חומרים נוספים לרשימה.

נייר מכל הסוגים: כעת קיים מיכל אחד שאינו מספק הצורך. דרך אגב, אני חושב שאנו רשאים לשני מיכלים לפי תקן המועצה.

בקבוקי זכוכית: כעת ניתן להביאם למפגש למיחזור, אבל בקבוקים שהכילו שמן, יש לזרוק לפח.

בקבוקי פלסטיק קטנים: שעבורם אנו משלמים פקדון, מטופלים גם כן ע"י המפגש. ושוב, יש לזרוק את אלה שהכילו שמן.

פחיות למיצים וכד': מטופלים גם ע"י המפגש.

בקבוקי פלסטיק גדולים: למשל מקוקה-קולה קיימים שני כלובים לאיסופם, אבל לאחרונה לא באים לרוקנם. התוצאה – בלבול נוראי.

קרטונים: כעת יש לזרקם מול מטבח חדר האוכל. המיכל די עלוב. לכו לראות את המיכל שהוקם בראש פינה אחרי הסיבוב החד בכביש לצפת. רצוי גגון כדי למנוע התדרדרות הקרטונים בחורף.

מיכלי פלסטיק קטנים: לפירות וירקות, מחזירים את אלה שבמצב טוב למרכזית, אבל לגרועים אין פתרון למיחזורם למרות שהם ראויים לזה.

שקיות פלסטיק: כגון אלה שאנו מקבלים במרכזית, כמובן שיש להשתמש בהן שוב ושוב, אבל כשהן קרועות, אין שיטה למיחזורן.

פלסטיק מאוורר: כגון הגושים בתוך קרטונים שתומכים במכשירים אלקטרוניים חדשים – אין סידור.

גרזאות: כעת משליכים אותם ליד פחי האשפה וטומי לוקח כל חומר שניתן לטפל בו.

אלקטרוניקה: למשל מחשבים, טלפונים, מדפסות וכד' – אין סידור, למרות שהפריטים האלה מכילים כמויות קטנות של מתכות יקרות ערך.

סוללות משומשות: קיים מיכל ליד הכניסה למרכולית.

לפי דעתי המצב האידיאלי יהיה הקמת כ-5 תחנות שכונתיות מסודרות, כפי שקיימות בכמה ישובים עבור ניירות, קרטונים, בקבוקי זכוכית, בקבוקי פלסטיק גדולים, פחיות ובנוסף מקומות מוקדשות לזבל אורגני – ראה המאמר של הגולנים מלפני שבוע, זבל גינה וכמובן פחי האשפה. יתר הפריטים יטופלו כיום במקרים שקיים סידור.

המערכת הזו דורשת תכנון מפורט. כמו כן, ארגון מסודר לסילוק החומרים השונים וכמובן הוצאות מעל היכולת של כפר הנשיא כדי להקימה. נדמה לי שצריך לפנות למועצה האיזורית כדי שהגוף הזה יקח על עצמו אחריות להקמתה להפלתה. יכול להיות שכפר הנשיא יהיה לא רק הקיבוץ הראשון באזור להכין קומפוסט קולקטיבי, אבל גם הראשון להתארגן למיחזור ברמה של המדינות האירופיות.

אלן איסטון

חדשות האקולוגיה

היום ניקח פסק זמן מנושא הקומפוסט, בתקווה שבנושא זה הדברים יתחילו לצאת אל הפועל בעתיד הקרוב, וקיבוץ כפר הנשיא יוכל להוות מודל לחיקוי לכל יישובי הסביבה. אמן!

לא רק בכפר הנשיא מתכננים לקראת העתיד. מדינות רבות בעולם פועלות כבר בתחומים שונים כדי לקדם את פני השינויים האקלימיים הנגרמים מזיהום הסביבה על ידי האדם. במשך כמאתיים שנה מאז המהפכה התעשייתית, התפתחו טכנולוגיות ללא התחשבות בפליטת גזים רעילים לאטמוספירה, הומצאו הדשנים הכימיים, ומעל לכל גבר הזיהום המוטורי ללא מיצרים וללא פיקוח ובמשך אותו פרק זמן, נכרתו שטחי ענק של יערות-עד ששימשו כריאות הירוקות של העולם. התוצאות העיקריות של כל אלה הן החור באוזון ו"אפקט החממה". הם הגורמים למצב הנוכחי של התחממות גלובלית שהיא כבר מורגשת היטב. בנוסף, כיפות הקרח בשני קוטבי כדור הארץ החלו להינמס וכתוצאה מכך, יש עלייה משמעותית במפלס הימים והאוקיינוסים על פני כדור הארץ כולו.

במצב זה, יש לפנינו שתי אפשרויות. האחת היא לא לעשות דבר ולהתפלל לקדוש ברוך-הוא. השניה היא שכל אחד יתחיל לטפל בתחום לפי יכולתו. אצלנו בכפר, הגיע הזמן להתארגן כדי לשפר את מצבנו האקולוגי. זאת ניתן לעשות על ידי הגדלה ניכרת בכמות הפסולת

הניתנת למיחזור. בכפר הנשיא, אנחנו נתחיל בעתיד הקרוב ליישם את תוכנית הפיכת האשפה הביתית לקומפוסט. אולם אין להסתפק בזה ויש להמשיך לכיוון של מיחזור חומרים נוספים ככל הניתן והאפשרי. יש כבר בארץ יישובים המצליחים למחזר את רוב רובו של פח האשפה ומהם ניתן לקחת דוגמא.

רמי וז'ק גולן

סוף זה תמיד התחלה / לאה נאור

סוף זה תמיד התחלה של משהו אחר.

- טוב יותר?

- רע יותר?

- לא יודעת מה יותר.

משהו אחר.

כשהדרך נגמרת מתחיל איזה שביל,

כשהלילה נגמר אז הבוקר מתחיל,

כשנגמרת שעה, עוד שעה מגיעה,

רק בסוף הידיעה מתחילה השגיאה.

סוף זה תמיד התחלה של משהו אחר.

יש תמיד יום מחר לכל יום שעובר,

כל חלום משומש מחליפים באחר.

כשנגמרת שנה, עוד שנה מתחילה,

כל תשובה מתחילה רק בסוף שאלה.

כי סוף זה תמיד התחלה של משהו אחר.

כשהסרט נגמר החיים מתחילים,

הצלילים מתחילים כשאין כבר מלים.

כשנגמור את הצלילי אז נתחיל צליל אחר.

כשנגמור את השיר אז נתחיל לדבר.

סוף זה תמיד התחלה של משהו אחר.

- טוב יותר? רע יותר?

- לא יודעת מה יותר.

משהו אחר.

מוסף פרטי לדברי

לאחר תקופת העדרות קצרה אני מרשה לעצמי לשוב
למוסף הפרטי שלי. זו פריבילגיה שאני מרשה לעצמי בצורה מאד
לא דמוקרטית מכל הבחינות פרט לבחינה אחת:
אף אחד לא מחויב לקרוא את זה (-):

אז ככה: הקיץ מזמן כבר בישל לנו את השכל וכעת ממתינים לצינון של
הסתיו המתקרב. זה מה שטוב במזג האויר. אתה יכול להגיד מה שאתה רוצה
עליו ואף אחד לא יצא למלחמה על כך. טוב או-קיי, אז בדברי הכפר יש עכשיו
מלחמות יהודים – אז מה חדש? הרי מדי פעם צריכים להוציא קיטור לא?

היום (יום שישי) ואנחנו חוגגים את חג המשק. הפעם בשקט וצנעה וללא כל
רעש ולפי הקצב הזה גם ללא אנשים. אבל לא לדאוג. בשנה הבאה,
חגיגות ה-60 והיום מהווה התחלה לכך.
היום מתחיל פסטיבל כפר הנשיא 2008 !!!

אז יש לכם שנה להפנים, לתכנן, ליישם, לעזור, ליעץ, לקטר, לבכות או
לצחוק, להשמין או להרזות, להכין עוד כמה נכדים ו/או נינים לחג ובאופן כזה
או אחר להתקשר למאורע.
החג יהיה שובר קופות ויש מי שייתקן, אל דאגה

טיוטת אתר החג נמצא ב www.kfar-hanassi.org.il/kh60
להתראות!!!

דוד אלמון

